

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/855/2023/18972/RN

Katowice, dnia 02.10.2023r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 570) oraz art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1634 z późn. zm.) oraz art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 775 z późn. zm.),

w związku ze skargą Pani P K, przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: K P z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, zawartą w piśmie z dnia 30 sierpnia 2023r., zatytułowanym: „Skarga na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 31 lipca 2023r., znak: SKO.OŚ/41.9/221/2022/5754/RN w przedmiocie stwierdzenia uchybienia terminu do wniesienia odwołania”, złożoną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/221/2022/5754/RN z dnia 31 lipca 2023r., którym Kolegium stwierdziło uchybienie terminu do wniesienia przez skarżącą Panią P K odwołania od decyzji Pierwszego Zastępcy Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie, Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., o treści sentencji: „orzekam odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61””, sprostowanej następnie postanowieniem Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Miejskim w Siemianowicach Śląskich, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie, Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., w sprawie sprostowania z urzędu oczywistej pomyłki pisarskiej w decyzji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)

Członkowie: Kamila Koziara
 Zenon Golik

na posiedzeniu w dniu 2 października 2023r.

orzekło

1. uwzględniając skargę Pani P K, przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: K P z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, zawartą w piśmie z dnia 30 sierpnia 2023r., zatytułowanym: „Skarga na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 31 lipca 2023r., znak: SKO.OŚ/41.9/221/2022/5754/RN w przedmiocie stwierdzenia uchybienia terminu do wniesienia odwołania”, złożoną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/221/2022/5754/RN z dnia 31 lipca 2023r., którym Kolegium stwierdziło uchybienie terminu do wniesienia przez skarżącą Panią P K odwołania od

decyzji organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., o treści sentencji: „orzekam odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”.”, sprostowanej następnie postanowieniem tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., w sprawie sprostowania z urzędu oczywistej pomyłki pisarskiej w decyzji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r. – uchylić w całości wyżej opisane postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/221/2022/5754/RN z dnia 31 lipca 2023r.,

2. a następnie, po rozpatrzeniu odwołania skarżącej Pani P K, reprezentowanej przez pełnomocnika Panią D P, zawartego w piśmie z dnia 4 kwietnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie z dnia 3 marca 2021r., znak RS.6220.35.2021 o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61, 1300/61”.”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., o treści sentencji: „orzekam odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”.”, sprostowanej następnie postanowieniem tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., w sprawie sprostowania z urzędu oczywistej pomyłki pisarskiej w decyzji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r. – uchylić w całości wyżej opisaną decyzję organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., sprostowaną następnie postanowieniem organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r. i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2021r. poz. 735 z późn. zm.), art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust. 2, art. 84, art. 85 ust. 1, ust. 2 pkt. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2021r. poz. 2373 z późn. zm.), oraz § 3 ust. 1 pkt 82 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839), po rozpatrzeniu wniosku skarżącej Pani P K, reprezentowanej przez pełnomocnika Panią D P, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61, 1300/61”, orzekł w następujący sposób: „orzekam odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”.” W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił swoje stanowisko w sprawie. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik Nr 1 do ww. decyzji.

Następnie, organ pierwszej instancji postanowieniem Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., postanowił sprostować z urzędu oczywistą pomyłkę pisarską we własnej decyzji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r. poprzez zmianę daty decyzji z dnia 3 marca 2021r. na dzień 3 marca 2022r. W uzasadnieniu ww. postanowienia organ pierwszej instancji przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła skarżąca Pani P K, reprezentowana przez pełnomocnika Panią D P. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 4 kwietnia 2022r., zatytułowane: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie z dnia 3 marca 2021r., znak RS.6220.35.2021 o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61, 1300/61”.”), odwołująca się strona (obecnie skarżąca), działając osobiście, wyraziła niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżyła je w całości. Zaskarżonej decyzji zarzuciła:

- 1) naruszenie art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 8 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 107 § 3 tego kodeksu, poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i uznanie przez organ pierwszej instancji, że zaistniały przesłanki do wydania decyzji odmownej, w szczególności, że przedsięwzięcie jest niezgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obowiązującym w Siemianowicach Śląskich, pomimo że posiadana przez odwołującą się stronę decyzja na zbieranie odpadów została wydana w okresie obowiązywania tegoż planu miejscowego i wówczas nie stwierdzono, aby działalność odwołującej się strony była niezgodna z ww. miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego;
- 2) naruszenie art. 10 § 1 i art. 81 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 8 § 1 i art. 9 tego kodeksu, poprzez brak zapewnienia odwołującej się stronie czynnego udziału w postępowaniu, w szczególności brak poinformowania odwołującej się strony o wątpliwościach organu pierwszej instancji co do zgodności planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oraz bliżej nieokreślonych i nie sprecyzowanych wątpliwości co do karty informacyjnej przedsięwzięcia;
- 3) naruszenie art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez istotne braki w uzasadnieniu faktycznym i prawnym zaskarżonej decyzji, w szczególności poprzez niewskazanie przez organ pierwszej instancji okoliczności i dowodów, na których się oparł, jakie okoliczności faktyczne występujące w sprawie stanowiły podstawę rozstrzygnięcia, jakim dowodom i okolicznościom faktycznym odmówił wiarygodności oraz z jakich przyczyn, a w szczególności brak wskazania dlaczego i z jakich przyczyn po zapoznaniu się z wnioskiem odwołującej się strony i kartą informacyjną przedsięwzięcia wydał decyzję odmowną i jakie konkretne argumenty wynikające z tych dokumentów stanowiły podstawę takiego wniosku;
- 4) naruszenie art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez błędną interpretację zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego skutkującą przyjęciem przez organ pierwszej instancji, że przedmiotowe przedsięwzięcie jest niezgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obowiązującym na terenie Miasta Siemianowice Śląskie.

Wskazując na powyższe naruszenia odwołująca się strona (obecnie skarżąca) wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, zgodnie z jej wnioskiem, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W uzasadnieniu odwołania odwołująca się strona (obecnie skarżąca) przedstawiła swoje stanowisko w sprawie. Do ww.

odwołania dołączono wydruk z CEIDG pobrany w dniu 2 kwietnia 2022r.

Powyższe odwołanie zostało nadane w placówce pocztowej Poczty Polskiej w dniu 4 kwietnia 2022r. (dowód: koperta, w której ww. odwołanie zostało nadane i wydruk z systemu śledzenia przesyłek Poczty Polskiej) i wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 6 kwietnia 2022r. (dowód: egzemplarz odwołania z prezentatą na okoliczność jego wpływu do organu pierwszej instancji).

W wyniku złożonego odwołania, organ pierwszej instancji, pismem Nr RS.6220.35.2021 z dnia 11 kwietnia 2022r. przesłał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego.

Pismem Nr RS.6220.35.2021 z dnia 26 lipca 2023r. organ pierwszej instancji udzielił dodatkowych wyjaśnień w sprawie, w tym wskazał, że decyzja tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r. została wysłana do Pani D P – pełnomocnika skarżącej Pani P K – w dniu 9 marca 2022r. i została tam doręczona w dniu 16 marca 2022r. Dodatkowo, przy ww. piśmie organ pierwszej instancji przesłał dodatkowe dokumenty na okoliczność wysłania ww. decyzji w dniu 3 marca 2023r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w związku z ww. odwołaniem skarżącej Pani P K, reprezentowanej przez pełnomocnika Panią D P, zawartym w piśmie z dnia 4 kwietnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie z dnia 3 marca 2021r., znak RS.6220.35.2021 o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61, 1300/61””, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., sprostowanej następnie postanowieniem organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., postanowieniem Nr SKO.OS/41.9/221/2022/5754/RN z dnia 31 lipca 2023r. postanowiło stwierdzić uchybienie terminu do wniesienia ww. odwołania. W uzasadnieniu Kolegium przedstawiło motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Skarżąca Pani P K, pismem z dnia 30 sierpnia 2023r. złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach na ww. postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OS/41.9/221/2022/5754/RN z dnia 31 lipca 2023r., którym Kolegium stwierdziło uchybienie terminu do wniesienia odwołania od decyzji organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., sprostowanej następnie postanowieniem tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., w sprawie sprostowania z urzędu oczywistej pomyłki pisarskiej w decyzji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r.

W treści ww. skargi skarżąca Pani P K zaskarżyła ww. postanowienie Kolegium w całości. Zaskarżonemu postanowieniu Kolegium zarzuciła naruszenie enumeratywnie wskazanych przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, i w wyniku czego Kolegium orzekając w sprawie nieprawidłowo ustaliło stan faktyczny sprawy i błędnie uznało, że odwołanie skarżącej Pani P K, reprezentowanej przez pełnomocnika Panią D P, zawarte w piśmie z dnia 4 kwietnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie z dnia 3 marca 2021r., znak RS.6220.35.2021 o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61, 1300/61””, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., sprostowanej następnie postanowieniem organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., zostało wniesione z uchybieniem terminu do jego wniesienia. W uzasadnieniu skarżąca przedstawiła swoje stanowisko w sprawie, wskazując w sposób logiczny i spójny na okoliczność złożenia ww.

odwołania w terminie ustawowym. Do ww. skargi skarżąca dołączyła dodatkowe dokumenty.

Pismem Nr SKO.OŚ/41.9/855/2023/18972/RN z dnia 7 września 2023r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wystąpiło do organu pierwszej instancji o udzielenie dodatkowych wyjaśnień w sprawie, na okoliczność kiedy faktycznie decyzja tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r. została doręczona skarżącej stronie, działającej wówczas przez pełnomocnika. W piśmie tym Kolegium wskazało, że w piśmie Nr RS.6220.35.2021 z dnia 26 lipca 2023r. organ pierwszej instancji wskazał, że ww. decyzja Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r. została wysłana pełnomocnikowi skarżącej strony w dniu 9 marca 2022r. i została doręczona stronie (na ręce pełnomocnika) w dniu 16 marca 2022r., a z kolei w treści ww. skargi skarżąca zakwestionowała ww. okoliczności, w tym fakt doręczenia ww. decyzji w dniu 16 marca 2022r. i jako dowód przedstawiła obszernie wyjaśnienia oraz dodatkowy materiał dowodowy. Przy piśmie tym Kolegium przekazało również organowi pierwszej instancji kserokopię ww. skargi skarżącej z dnia 30 sierpnia 2023r., celem zajęcia stanowiska w sprawie i udzielenia wyjaśnień na okoliczność, kiedy faktycznie decyzja tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r. została doręczona skarżącej, która wówczas działała przez pełnomocnika, a także celem ustosunkowania się do treści tej skargi oraz dołączonych do niej załączników – w zakresie okoliczności dotyczących kwestii, kiedy faktycznie ww. decyzja tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r. została doręczona skarżącej, która wówczas działała przez pełnomocnika.

Pismem Nr RS.6220.35.2021 z dnia 26 lipca 2023r. organ pierwszej instancji udzielił wyjaśnień w sprawie. W treści tego pisma organ pierwszej instancji uznał argumentację skarżącej zawartą w ww. skardze i wskazał, że decyzja tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r. została wysłana w dniu 16 marca 2022r. i doręczona skarżącej stronie, działającej przez pełnomocnika, w dniu 22 marca 2022r. Nadto wskazał, że w świetle dokonanych ustaleń można uznać, że odwołanie od tej decyzji zostało wniesione w terminie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie treści skargi skarżącej, zawartej w piśmie z dnia 30 sierpnia 2023r., zatytułowanym: „Skarga na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 31 lipca 2023r., znak: SKO.OŚ/41.9/221/2022/5754/RN w przedmiocie stwierdzenia uchybienia terminu do wniesienia odwołania”, treści pisma organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 26 lipca 2023r. zawierającego dodatkowe informacje w sprawie oraz po ponownej analizie akt sprawy, stwierdza, że skarżąca Pani P K, reprezentowana przez pełnomocnika Panią D P, złożyła odwołanie, zawarte w piśmie z dnia 4 kwietnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie z dnia 3 marca 2021r., znak RS.6220.35.2021 o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61, 1300/61””, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., sprostowanej następnie postanowieniem tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r. w terminie ustawowym, a wcześniejsze ustalenia Kolegium w tym zakresie były błędne i tym samym wydane postanowienie Nr SKO.OŚ/41.9/221/2022/5754/RN z dnia 31 lipca 2023r. jest wadliwe.

Zatem w wyniku dokonanej autokontroli własnego postanowienia Nr SKO.OŚ/41.9/221/2022/5754/RN z dnia 31 lipca 2023r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zarzuty zawarte w skardze skarżącej, zawartej w piśmie z dnia 30 sierpnia 2023r., zatytułowanym: „Skarga na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 31 lipca 2023r., znak: SKO.OŚ/41.9/221/2022/5754/RN w przedmiocie stwierdzenia uchybienia terminu do wniesienia odwołania”, zasługują na uwzględnienie w całości, w związku z czym Kolegium, uwzględniając ww. skargę skarżącej niniejszym – w pkt 1 sentencji niniejszej decyzji –

orzekło uchylić w całości postanowienie Kolegium Nr SKO.OŚ/41.9/221/2022/5754/RN z dnia 31 lipca 2023r., którym Kolegium stwierdziło uchybienie terminu do wniesienia przez skarżącą Panią P K odwołania od decyzji organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., o treści sentencji: „orzekam odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”.”, sprostowanej następnie postanowieniem tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., w sprawie sprostowania z urzędu oczywistej pomyłki pisarskiej w decyzji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r.

Konsekwencją powyższego jest stwierdzenie, że odwołanie skarżącej Pani P K, reprezentowanej przez pełnomocnika Panią D P, zawarte w piśmie z dnia 4 kwietnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie z dnia 3 marca 2021r., znak RS.6220.35.2021 o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61, 1300/61”.”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., o treści sentencji: „orzekam odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”.”, sprostowanej następnie postanowieniem tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., w sprawie sprostowania z urzędu oczywistej pomyłki pisarskiej w decyzji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r. zostało złożone w prawem przewidzianym terminie do złożenia odwołania.

W tym miejscu Kolegium stwierdza dodatkowo, że ww. odwołanie to jest dopuszczalne.

Skutkiem powyższego jest zatem konieczność merytorycznego rozpatrzenia ww. odwołania skarżącej Pani P K, reprezentowanej przez pełnomocnika Panią D P, zawartego w piśmie z dnia 4 kwietnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie z dnia 3 marca 2021r., znak RS.6220.35.2021 o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61, 1300/61”.”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., o treści sentencji: „orzekam odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”.”, sprostowanej następnie postanowieniem tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., w sprawie sprostowania z urzędu oczywistej pomyłki pisarskiej w decyzji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r.

Przechodząc zatem do rozpatrzenia ww. odwołania skarżącej Pani P K, reprezentowanej przez pełnomocnika Panią D P, Kolegium wskazuje, że z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że skarżąca Pani P K, reprezentowana przez pełnomocnika Panią D P, pismem z dnia 9 listopada 2021r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wystąpiła do organu pierwszej instancji z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”. Do ww. pisma dołączono

dotatkowe dokumenty, w tym: kartę informacyjną przedsięwzięcia z dnia 8 listopada 2021r., załączniki mapowe (mapa uwarunkowań terenowych i mapa zasięgu realizacji oraz oddziaływania przedsięwzięcia), pełnomocnictwo udzielone Pani D P do działania w imieniu skarżącej Pani P K w dniu 8 listopada 2021r., oraz dowody uiszczenia opłaty skarbowej.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 12 listopada 2021r.

Pismem Nr RS.6220.35.2021 z dnia 30 listopada 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocnika skarżącej Pani P K, o uzupełnienie złożonego i wyżej opisanego wniosku.

Pismem z dnia 21 grudnia 2021r. pełnomocnik skarżącej Pani P K nadesłał dodatkowe dokumenty i uzupełnił złożony i wyżej opisany wniosek.

W aktach sprawy znajduje się dokument zatytułowany: „Rozdzielnik stron RS.6220.35.2021”.

Pismem Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 stycznia 2022r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania”, organ pierwszej instancji poinformował podmioty uznane za strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”.

Pismem Nr RS.6220.35.2021 z dnia 27 stycznia 2022r., zatytułowanym: „Zawiadomienie”, organ pierwszej instancji poinformował podmioty uznane za strony postępowania o zakończeniu postępowania administracyjnego w sprawie i o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Następnie, organ pierwszej instancji postanowieniem Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., sprostował z urzędu oczywistą pomyłkę pisarską we własnej decyzji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie – co wynika z treści niniejszej decyzji - złożyła skarżąca Pani P K, reprezentowana przez pełnomocnika Panią D P. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 4 kwietnia 2022r., zatytułowane: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie z dnia 3 marca 2021r., znak RS.6220.35.2021 o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61, 1300/61”.”), odwołująca się strona (obecnie skarżąca), działając osobiście, wyraziła niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżyła je w całości. Zaskarżonej decyzji zarzuciła:

- 1) naruszenie art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 8 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 107 § 3 tego kodeksu, poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i uznanie przez organ pierwszej instancji, że zaistniały przesłanki do wydania decyzji odmownej, w szczególności, że przedsięwzięcie jest niezgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obowiązującym w Siemianowicach Śląskich, pomimo że posiadana przez odwołującą się stronę decyzja na zbieranie odpadów została wydana w okresie obowiązywania tegoż planu miejscowego i wówczas nie stwierdzono,

- aby działalność odwołującej się strony była niezgodna z ww. miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego;
- 2) naruszenie art. 10 § 1 i art. 81 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 8 § 1 i art. 9 tego kodeksu, poprzez brak zapewnienia odwołującej się stronie czynnego udziału w postępowaniu, w szczególności brak poinformowania odwołującej się strony o wątpliwościach organu pierwszej instancji co do zgodności planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oraz bliżej nieokreślonych i nie sprecyzowanych wątpliwości co do karty informacyjnej przedsięwzięcia;
 - 3) naruszenie art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez istotne braki w uzasadnieniu faktycznym i prawnym zaskarżonej decyzji, w szczególności poprzez niewskazanie przez organ pierwszej instancji okoliczności i dowodów, na których się oparł, jakie okoliczności faktyczne występujące w sprawie stanowiły podstawę rozstrzygnięcia, jakim dowodom i okolicznościom faktycznym odmówił wiarygodności oraz z jakich przyczyn, a w szczególności brak wskazania dlaczego i z jakich przyczyn po zapoznaniu się z wnioskiem odwołującej się strony i kartą informacyjną przedsięwzięcia wydał decyzję odmowną i jakie konkretne argumenty wynikające z tych dokumentów stanowiły podstawę takiego wniosku;
 - 4) naruszenie art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez błędną interpretację zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego skutkującą przyjęciem przez organ pierwszej instancji, że przedmiotowe przedsięwzięcie jest niezgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obowiązującym na terenie Miasta Siemianowice Śląskie.

Wskazując na powyższe naruszenia odwołująca się strona (obecnie skarżąca) wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, zgodnie z jej wnioskiem, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W uzasadnieniu odwołania odwołująca się strona (obecnie skarżąca) przedstawiła swoje stanowisko w sprawie. Do odwołania dołączyła wydruk z CEIDG pobrany w dniu 2 kwietnia 2022r.

W wyniku złożonego odwołania, organ pierwszej instancji, pismem Nr RS.6220.35.2021 z dnia 11 kwietnia 2022r. przesłał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1094 z późn. zm.) w niżej przytoczonym brzmieniu: „(...)

Art. 59. 1. Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
 - 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.
2. Realizacja planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w ust. 1 wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli:
- 1) przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony;
 - 2) obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000

został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.

Art. 60. Rada Ministrów, uwzględniając możliwe oddziaływanie na środowisko przedsięwzięć oraz uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia, o których mowa w pkt 1 i 2.

Art. 61. 1. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się w ramach:

- 1) postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, jeżeli konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko została stwierdzona przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w przypadku, o którym mowa w art. 88 ust. 1;
- 3) postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2018r. poz. 1537 oraz z 2019r. poz. 2020).

2. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przeprowadza organ właściwy do wydania tej decyzji.

3. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

3a. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

3b. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

4. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, o której mowa w art. 62 ust. 2, przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.

5. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 62. 1. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:

- 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:
 - a) środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,
 - b) dobra materialne,
 - c) zabytki,
 - ca) krajobraz, w tym krajobraz kulturowy,
 - d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a–ca,

e) dostępność do złóż kopalin;

1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;

2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

3) wymagany zakres monitoringu.

2. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 określa się, analizuje oraz ocenia oddziaływania przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, biorąc pod uwagę także skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi przedsięwzięciami.

Art. 62a. 1. Karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o:

1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,

2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną,

3) rodzaju technologii,

4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,

5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,

6) rozwiązaniach chroniących środowisko,

7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,

8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,

9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,

10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,

11) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,

13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,

14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

- z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

2. Kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów - kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia.

Art. 63. 1. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące kryteria:

(...)

Art. 71. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

2. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Art. 72. 1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem:

- 1) decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno – budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020r. poz. 1333, 2127 i 2320 oraz z 2021r. poz. 11);
- 2) decyzji o pozwoleniu na rozbiórkę obiektów jądrowych – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane;
- 3) decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 3a) decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięcia – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku;
- 4) koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, koncesji na wydobywanie kopaliny ze złóż, koncesji na podziemne bezziornikowe magazynowanie substancji, koncesji na podziemne składowanie odpadów oraz koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla – udzielanych na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 4a) decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów lub decyzji inwestycyjnej w celu wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 4b) decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 5) decyzji określającej szczegółowe warunki wydobywania kopaliny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2001r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze;
- 6) pozwolenia wodnoprawnego na regulację wód, pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych oraz pozwolenia wodnoprawnego na wydobywanie z wód kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, wydawanych na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne;
- 7) (uchylony);
- 8) decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1982r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2018r. poz. 908 oraz z 2019r. poz. 861);
- 9) decyzji o zmianie lasu na użytek rolny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach (Dz. U. z 2020r. poz. 1463 i 2338);
- 10) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020r. poz. 1363);
- 11) decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020r. poz. 1043, 1378 i 1778);
- 12) (uchylony);
- 13) decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięć Euro 2012 – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 ((Dz. U. z 2020r. poz. 2008);

- 14) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2018r. poz. 1380, z 2020r. poz. 471 i 2380 oraz z 2021r. poz. 11);
- 15) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu;
- 16) decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019r. poz. 2410 oraz z 2020r. poz. 471, 875 i 1378), o ile jest to wymagane;
- 17) decyzji o zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 lipca 2008r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2020r. poz. 2018);
- 18) decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych;
- 18a) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszącej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
- 19) zezwolenia na budowę obiektu jądrowego oraz zezwolenia na budowę składowiska odpadów promieniotwórczych, wydawanych na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe;
- 20) decyzji o zezwoleniu na założenie lotniska – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 3 lipca 2002r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020r. poz. 1970);
- 21) zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach;
- 22) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;
- 23) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską;
- 24) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;
- 25) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wydawanej na podstawie ustawy z dnia 22 lutego 2019r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym;
- 26) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku wydawanej na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku;
- 27) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych;
- 28) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji, o której mowa w ustawie z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie;
- 29) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowej

wydawanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących.

1a. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane.

1b. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje również przed podjęciem uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej lub inwestycji towarzyszącej w rozumieniu ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących. Ilekroć przepisy ustawy mają zastosowanie do wszystkich decyzji, o których mowa w ust. 1, mają także odpowiednie zastosowanie do uchwały, o której mowa w zdaniu pierwszym.

2. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadku zmiany:

1) decyzji, o których mowa w ust. 1, polegających na:

a) ustaleniu lub zmianie formy lub wielkości zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej decyzją,

b) zmianie danych wnioskodawcy;

1a) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18 i 19, polegających na zmianie zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno – budowlanego dotyczącej:

a) charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego, w szczególności: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji, oraz charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego,

b) zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z tego obiektu przez osoby niepełnosprawne,

c) charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego

– które nie spowodują zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1b) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 15, lub decyzji, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1c) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 25, oraz decyzji, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 22 lutego 2019r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1d) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 27, oraz decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1e) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 22, oraz decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

2) koncesji lub decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, polegających także na:

a) zmniejszeniu powierzchni, w granicach której ma być prowadzona działalność,

b) przeniesieniu koncesji lub decyzji na inny podmiot,

c) zmianie głębokości robót geologicznych związanych z poszukiwaniem lub

- rozpoznawaniem złoża kopaliny, wykonywanych metodą otworów wiertniczych,
- d) zmianie koncesji lub decyzji, polegającej na zmianie terminu rozpoczęcia działalności lub ograniczeniu prowadzenia działalności objętej koncesją lub decyzją, o ile mieści się ono w zakresie objętym decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach,
 - e) zmianie zakresu prac geologicznych, w tym robót geologicznych, lub harmonogramu robót geologicznych, niestanowiących przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko lub przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,
 - f) (uchylony),
 - g) zmianie terminu rozpoczęcia prac i robót geologicznych,
 - h) zmianie zapisu dotyczącego przekazywania próbek i danych geologicznych,
 - i) zmniejszeniu granic obszaru górniczego i terenu górniczego,
 - j) (uchylony),
 - k) (uchylony),
 - l) (uchylony);
- 3) planu ruchu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4a i 4b.
- 2a. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 21, nie stosuje się, w przypadku gdy:
- 1) zezwolenie dotyczy odzysku polegającego na przygotowaniu do ponownego użycia lub
 - 2) jest to drugie lub kolejne zezwolenie dla zrealizowanego przedsięwzięcia nieulegającego zmianie.
- 2b. W przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określającej warunki realizacji przedsięwzięcia, przepis ust. 2 pkt 1a stosuje się, jeżeli odstępianie od zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno – budowlanego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1a, nie spowoduje zmian uwarunkowań określonych w tej decyzji.
3. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.
4. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w pierwszej instancji, stanowisko, że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Zajęcie stanowiska następuje na wniosek uwzględniający informacje na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowienia, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Wniosek, o którym mowa w zdaniu drugim, składa się do organu nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.
- 4a. Zajęcie stanowiska następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.
- 4b. Złożenie wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, wydawanych dla obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej, dla inwestycji w zakresie terminalu, a także dla inwestycji w zakresie morskiej farmy wiatrowej oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z morskiej farmy wiatrowej w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 3 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2022r. poz. 1050 i 2687), może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.
5. W okresie, o którym mowa w ust. 3, 4 i 4b, dla danego przedsięwzięcia wydaje się jedną

decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się także w przypadku, gdy dla danego przedsięwzięcia jest wymagane uzyskanie więcej niż jednej z decyzji, o których mowa w ust. 1, lub gdy wnioskodawca uzyskuje odrębnie decyzje dla poszczególnych etapów realizacji przedsięwzięcia.

5a. Dla obiektu energetyki jądrowej w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących będącego równocześnie obiektem jądrowym w rozumieniu ustawy z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach uzyskana przed decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej wydawaną na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących wypełnia wymóg uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie zezwolenia na budowę obiektu jądrowego przewidziany ustawą z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe.

6. Organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, niezwłocznie po wydaniu decyzji, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji.

6a. Udostępnienie dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 6, następuje zgodnie z przepisami działu II.

7. (uchylony).

8. W przypadku planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, których wyłącznym celem jest:

1) obronność i bezpieczeństwo państwa lub

2) prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego w związku z przeciwdziałaniem lub usunięciem bezpośredniego zagrożenia dla ludności

– nie wydaje się decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jej wydanie miałoby niekorzystny wpływ na te cele.

9. Konieczność realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 8, wymaga zgłoszenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska.

10. Do realizacji przedsięwzięcia można przystąpić, jeżeli w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia regionalny dyrektor ochrony środowiska nie wniósł, w drodze decyzji, sprzeciwu.

11. W przypadku wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 10, powstaje obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 72a. 1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obowiązany, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, do przeniesienia tej decyzji na rzecz innego podmiotu, jeżeli przyjmuje on warunki zawarte w tej decyzji.

2. Stronami w postępowaniu o przeniesienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach są podmioty, między którymi ma być dokonane przeniesienie decyzji.

Art. 73. 1. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

1a. Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach składa się w:

1) postaci papierowej albo

2) formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023r. poz. 57).

2. Dla przedsięwzięcia, dla którego zgodnie z odrębnymi przepisami jest wymagana decyzja o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się z urzędu. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo kartę informacyjną przedsięwzięcia sporządza organ właściwy do wydania decyzji.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020r. poz. 346, 568, 695, 1517 i 2320).

4. Formularz wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w formie dokumentu elektronicznego minister właściwy do spraw środowiska udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującej go urzędu.

Art. 74. 1. Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko – raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 – kartę informacyjną przedsięwzięcia;

2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – kartę informacyjną przedsięwzięcia;

3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;

3a) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3;

4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4 – 5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu, strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 – mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wnioski, oraz obejmującą obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;

5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska – wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie

sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla Inwestycji oraz Inwestycji Towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych i inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie, dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku oraz dla inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących;

5a) (uchylony);

6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.

7) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów, o ile prace takie przewidziane są do realizacji;

8) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020r. poz. 833, 843, 1086, 1378 i 1565).

1a. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać inwestora do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

1b. (uchylony).

1c. (uchylony).

1d. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, formaty danych załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kierując się potrzebą poszerzania dostępu do informacji o środowisku.

2. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

3. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3a. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

3b. Prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, lub innych dokumentów przedłożonych przez wnoszącego podanie, przy czym domniemywa się, że dane zawarte w tych dokumentach są prawdziwe. Doręczenie dokonane na adres ustalony na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, jest skuteczne.

3c. W przypadku gdy w dniu wszczęcia postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera nieaktualne dane lub w przypadku gdy dane te stały się nieaktualne na skutek śmierci jednej ze stron tego postępowania, nie stosuje się art. 97 § 1 pkt 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3d. W przypadku gdy po doręczeniu stronie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z wyjątkiem zawiadomienia w trybie określonym w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, nastąpi:

- 1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
- 2) przeniesienie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wskutek innego zdarzenia prawnego

– nabywca jest obowiązany, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1 – nabywca i zbywca są obowiązani, do niezwłocznego zgłoszenia organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego.

3e. Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 3d i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego.

3f. Nieuregulowany lub nieujawniony stan prawny nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do zawiadomień o decyzjach i innych czynnościach organu osób, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości o nieuregulowanym lub nieujawnionym stanie prawnym, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3g. Przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć sytuację, w której:

- 1) dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono postępowania spadkowego lub nie zostało ono zakończone;
- 2) nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe.

3h. Przez nieujawniony stan prawny należy rozumieć sytuację, w której rejestry lub ewidencje właściwe dla ustalenia osób, o których mowa w ust. 3a, nie zawierają danych umożliwiających ich ustalenie, w szczególności danych osobowych, w tym adresu,

właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

4. Organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie były wymagane przed jej wydaniem.

Art. 74a. 1. Prognozę oddziaływania na środowisko, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 sporządza osoba, o której mowa w ust. 2.

2. Autorem prognozy oddziaływania na środowisko, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, a w przypadku zespołu autorów – kierującym tym zespołem powinna być osoba, która:

1) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie:

- a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,
- b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,
- c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,
- d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych lub

2) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, studia pierwszego stopnia lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie, i posiada co najmniej 3 – letnie doświadczenie w pracach w zespołach autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko lub była co najmniej pięciokrotnie członkiem zespołów autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko.

3. Oświadczenia, o których mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f oraz art. 66 ust. 1 pkt 19a, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 75. 1. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest:

1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – w przypadku:

- a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
 - dróg,
 - (uchylony),
 - napowietrznych linii elektroenergetycznych,
 - instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,
 - sztucznych zbiorników wodnych,
 - obiektów jądrowych,
 - składowisk odpadów promieniotwórczych,
- b) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej;
- c) przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,
- d) zmiany lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny,
- e) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,
- f) inwestycji w zakresie terminalu,
- g) inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi,
- h) (uchylona),

- i) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych;
- j) przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin lub na wydobywaniu kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze, prowadzonych na podstawie koncesji,
- k) napowietrznych linii elektroenergetycznych lub stacji elektroenergetycznych będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w załączniku do ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,
- l) (uchylona),
- m) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 3, dla których wnioskodawcą jest jednostka organizacyjna Lasów Państwowych,
- n) inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,
- o) przedsięwzięć, w odniesieniu do których wniósł sprzeciw, o którym mowa w art. 72 ust. 10,
- p) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć, dla których do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy był regionalny dyrektor ochrony środowiska,
- r) elektrowni wiatrowych,
- s) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym,
- t) inwestycji w zakresie linii kolejowych,
- u) inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;
- w) dla inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowej oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących;
- 1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska – w przypadku inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
- 2) starosta – w przypadku scalania, wymiany lub podziału gruntów;
- 3) dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych – w przypadku zmiany lasu, stanowiącego własność Skarbu Państwa, na użytek rolny;
- 4) wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć.
- 1a. W przypadku gdy wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmuje co najmniej dwa przedsięwzięcia realizowane w ramach jednego zamierzenia inwestycyjnego, dla których właściwe rzeczowo są co najmniej dwa organy, w tym regionalny dyrektor ochrony środowiska, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.
- 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska ustala się w odniesieniu do obszaru morskiego wzdłuż wybrzeża na terenie danego województwa.
- 3. (uchylony).
- 4. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wykraczającego poza obszar jednej gminy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza,

prezydenta miasta właściwego dla pozostałego terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie.

5. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wykraczającego poza obszar jednego województwa, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, po zasięgnięciu opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska właściwego dla pozostałego terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie.

5a. Do wniosku o wydanie opinii, o której mowa w ust. 4 i 5, załącza się odpowiednio kartę informacyjną przedsięwzięcia lub raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w postaci pisemnej oraz elektronicznej.

5b. Opinię, o której mowa w ust. 4 i 5, wydaje się w drodze postanowienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Niewydanie opinii w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisów art. 106 § 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

6. W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na terenie zamkniętym, ustalonym przez Ministra Obrony Narodowej, dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

7. W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na obszarze morskim dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 76. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 – 4, lub organy wyższego stopnia w stosunku do tych organów, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do spraw dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska.

3. W przypadku stwierdzenia, że decyzja, o której mowa w art. 72 ust. 1, została wydana bez uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli taka decyzja była wymagana, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

4. W przypadku stwierdzenia, że organ administracji architektoniczno – budowlanej, mimo braku wymaganej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie wniósł sprzeciwu do zgłoszenia, o którym mowa w:

1) art. 30 ust. 1b ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane – właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może skierować wniosek o podjęcie przez organ nadzoru budowlanego działań z urzędu, o których mowa w art. 50 ust. 1 tej ustawy;

2) art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane – właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może skierować wniosek o podjęcie przez organ nadzoru budowlanego działań, o których mowa w art. 71a ust. 1 tej ustawy; w takim przypadku nie ustala się opłaty legalizacyjnej.

5. W przypadku zgłoszeń, o których mowa w art. 96 ust. 1, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może przedstawić stanowisko, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

6. Ze względu na szczególną wagę lub złożoność sprawy, regionalny dyrektor ochrony środowiska może przekazać do rozpoznania Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska sprawę, w celu rozważenia skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, albo wniosku, o którym mowa w ust. 3 albo 4. Przekazanie sprawy wymaga uzasadnienia.

7. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może odmówić przyjęcia sprawy, o której mowa

w ust. 1, 3 albo 4, do rozpoznania i zwrócić sprawę do regionalnego dyrektora ochrony środowiska, jeżeli uzna, że nie zachodzą przesłanki, o których mowa w ust. 6. W przypadku przyjęcia sprawy uprawnienie do skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, albo wniosku, o którym mowa w ust. 3 albo 4, przysługuje Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska.

8. W sprawach, o których mowa w ust. 1, 3 albo 4, właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym lub postępowaniu przed sądem administracyjnym.

Art. 77. 1. Jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji:

1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego;

1a) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze parku narodowego – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar parku narodowego lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze parku narodowego;

1b) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze rezerwatu przyrody – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar rezerwatu przyrody lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze rezerwatu przyrody;

2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3, 10–19 i 21–29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

3) zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;

4) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

5) zasięga opinii Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej – w przypadku obiektów jądrowych i składowisk odpadów promieniotwórczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe

2. Organ występujący o uzgodnienie lub opinię, o których mowa w ust. 1, przedkłada:

1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

2) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;

3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności

w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych oraz stacji radarów meteorologicznych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla Inwestycji oraz Inwestycji Towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych i inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku.

2a. Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, z ministrem właściwym do spraw środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego dyrektora parku narodowego, który załącza do wniosku opinię w sprawie.

2b. Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1b, z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, który załącza do wniosku opinię w sprawie.

3. Uzgodnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1–1b i 4, dokonuje się w drodze postanowienia.

4. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, regionalny dyrektor ochrony środowiska i organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – dyrektor urzędu morskiego:

1) uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji;

2) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu.

4a. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw środowiska lub Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji.

5. W stanowisku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, regionalny dyrektor ochrony środowiska i

organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – dyrektor urzędu morskigo, stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia lub elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;

3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

5a. Organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, odmawia uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia, jeżeli przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne.

6. W terminie 30 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2, dokonuje się uzgodnień oraz wydaje się opinie, o których mowa w ust. 1. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

7. Do uzgodnień i opinii, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.

8. (uchylony).

9. W przypadku gdy uzgodnienia organów, o których mowa w ust. 1, są ze sobą sprzeczne, organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzyga te sprzeczności w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzgodnień, po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były ze sobą sprzeczne, i uwzględnia to rozstrzygnięcie w decyzji kończącej postępowanie, wydanej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uzgodnienia organów. Do porozumienia nie stosuje się przepisu art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 78. 1. Organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej właściwym do wydawania opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, art. 70 ust. 1 pkt 2, art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 90 ust. 2 pkt 2, jest:

1) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – w odniesieniu do:

a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
– dróg,

- (uchylony),
 - napowietrznych linii elektroenergetycznych,
 - instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,
 - sztucznych zbiorników wodnych,
- b) pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w zakresie zadań określonych dla niego w ustawie z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej,
 - c) inwestycji w zakresie terminalu,
 - d) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym;
 - e) inwestycji w zakresie linii kolejowych,
 - f) inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym,
 - g) inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących;
- 2) państwowy powiatowy inspektor sanitarny lub państwowy graniczny inspektor sanitarny – w odniesieniu do pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w zakresie zadań określonych dla tych organów w ustawie z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.
2. Organem właściwym w sprawach, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do przedsięwzięć na terenach jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej jest właściwy organ Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.
 3. (uchylony).
 4. Niewydanie przez właściwe organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, art. 70 ust. 1 pkt 2, art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 90 ust. 2 pkt 2, odpowiednio w terminie, o którym mowa w art. 64 ust. 4, art. 70 ust. 3, art. 77 ust. 6 i art. 90 ust. 6, traktuje się jako brak zastrzeżeń.
- Art. 79. 1. Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.
2. Organ prowadzący postępowanie może, w drodze postanowienia, wyłączyć stosowanie przepisów działu III i VI w odniesieniu do przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych, jeżeli zastosowanie tych przepisów mogłoby mieć niekorzystny wpływ na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.
- Art. 80. 1. Jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:
- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
 - 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
 - 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
 - 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.
2. Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych

zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla Inwestycji oraz Inwestycji Towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie, dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku oraz dla inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących.

3. W przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach.

Art. 81. 1. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

2. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

3. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy.

Art. 82. 1. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu

oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:

1) określa:

a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia; w przypadku inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, miejsce realizacji przedsięwzięcia określa się za pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiącej załącznik do decyzji,

b) istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,

c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno – budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26 i 27,

d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska,

e) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko,

f) gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW;

2) w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:

a) wykonania kompensacji przyrodniczej – stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji,

b) unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek tych działań,

c) monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących:

– wójt, burmistrz lub prezydent miasta,

– starosta,

– marszałek województwa,

– wojewódzki inspektor ochrony środowiska;

3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;

4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, z zastrzeżeniem pkt 4a i 4b; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu;

4a) nakłada obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

4b) może nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace

przygotowawcze, o którym mowa w:

a) ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,

b) ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;

5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić;

6) w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – nakłada obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić.

1a. W przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Przepisy działu V rozdziału 4 stosuje się odpowiednio.

1b. Właściwy organ wskazuje inne organy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, spośród następujących:

1) regionalny dyrektor ochrony środowiska;

2) organ właściwy do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6;

3) wójt, burmistrz lub prezydent miasta;

4) starosta;

5) marszałek województwa;

6) wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

1c. Jeżeli z wyników analizy porealizacyjnej lub monitoringu wynika konieczność podjęcia działań w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczyna się postępowanie, o którym mowa w art. 362 lub art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska. Postępowanie wszczyna się również na wniosek organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

2. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b;

2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;

3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

2a. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ może określić zakres, w jakim ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna zostać przeprowadzona.

3. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 82a. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana przed uzyskaniem decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, w której wskazano działki konieczne do przeprowadzenia

prac przygotowawczych, stanowi podstawę do wykonania prac polegających na wycince drzew i krzewów, przeprowadzenia badań archeologicznych lub geologicznych, a także przeprowadzenia kompensacji przyrodniczej na nieruchomościach stanowiących własność Skarbu Państwa, zarządzanych przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zgodnie z ustawą z dnia 28 września 1991r. o lasach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach uprawnia do nieodpłatnego wejścia na teren, na którym jest przewidywana realizacja inwestycji, celem wykonania tych prac.

Art. 83. 1. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 5, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

2. Jeżeli z analizy porealizacyjnej wynika, że dla przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do analizy powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

Art. 84. 1. W przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.

1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

2. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 85. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

2. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

– ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,

– uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,

– wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

2) w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

3. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie

Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 86. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy:

- 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji;
- 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1;
- 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

Art. 86a. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekazuje ostateczne decyzje, o których mowa w art. 71 ust. 1, wraz z kopią załączników organowi ochrony środowiska, o którym mowa w art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 86b. W przypadku gdy strona złożyła odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a organ, który wydał decyzję, uzna, że odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, stosuje się przepis art. 132 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zgodę na uchylenie lub zmianę decyzji zgodnie z żądaniem odwołania wyraża jedynie podmiot planujący realizację przedsięwzięcia.

Art. 86c. Wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Art. 86d. 1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia:

- 1) zawiesza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
 - 2) umarza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – jeżeli nie zagraża to interesowi społecznemu.
2. Jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia nie zwróci się o podjęcie postępowania, żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane.
3. Przepisów art. 98 i art. 105 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

(...)

Art. 87. Przepisy niniejszego działu oraz działu VI stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepis art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

(...)"

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.).

Planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61” w świetle zapisów ww. rozporządzenia zaliczone zostało do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 83 tego rozporządzenia, to jest punkty do zbierania, w tym przeładunku: a) złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania

odpadów komunalnych.

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Głosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw

takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania skarżącej Pani P K, reprezentowanej przez pełnomocnika Panią D P, zawartego w piśmie z dnia 4 kwietnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie z dnia 3 marca 2021r., znak RS.6220.35.2021 o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61, 1300/61””, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., sprostowanej następnie postanowieniem tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., w sprawie sprostowania z urzędu oczywistej pomyłki pisarskiej w decyzji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zaskarżona i wyżej opisana decyzja organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., sprostowana następnie postanowieniem tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., zawiera wady i nie może się ostać w obrocie prawnym. Została bowiem wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną i wyżej opisaną decyzję organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., sprostowaną następnie postanowieniem tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., w całości i przekazać ww. sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do

wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może bowiem zostać wydana wyłącznie w przypadku łącznego wystąpienia ww. dwóch przesłanek z art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie bowiem z art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

W świetle § 2 tego artykułu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję.

W myśl § 3 ww. artykułu przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W myśl postanowień § 4 tego artykułu przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ odwoławczy nie może co do zasady prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, poza przypadkami wskazanymi w art. 136 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ naruszyłyby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Nadto w świetle art. 136 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Kolegium wskazuje, że przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w zacytowanym powyżej art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ

pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

- 1) ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
- 2) wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
- 3) dokonanie interpretacji tego przepisu,
- 4) subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,
- 5) ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że zaskarżoną decyzją Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., sprostowana następnie postanowieniem Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 kodeksu postępowania administracyjnego, art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust. 2, art. 84, art. 85 ust. 1, ust. 2 pkt. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, oraz § 3 ust. 1 pkt 82 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, po rozpatrzeniu wniosku skarżącej Pani P K, reprezentowanej przez pełnomocnika Panią D P, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61, 1300/61”, orzekł o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod

nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia. Wskazał m. in., że: „(...) Przedsięwzięcie, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (...), zakwalifikowane zostało do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcie, zgodnie z treścią karty informacyjnej przedsięwzięcia, polegać będzie na realizacji punktu do zbierania odpadów (działka ewidencyjna 1222/61, obręb 0056, Siemianowice Śląskie), zgodnie z obowiązującymi uwarunkowaniami prawnymi oraz zwiększenie powierzchni przeznaczonych do zbierania i magazynowania odpadów o działki ewidencyjne 1225/61, 1260/61 i 1300/61 (obręb 0056), w granicach obecnie funkcjonującego punktu. (...) Na przedmiotowej nieruchomości obowiązuje „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dzielnicy przemysłowej Srokowiec w Siemianowicach Śląskich” uchwalony uchwałą Nr 254/2003 Rady Miasta Siemianowic Śląskich z dnia z dnia 23 grudnia 2003r. (Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2004r. Nr 33 poz. 1084), zwany dalej „planem”. Zgodnie z planem nieruchomość położona w rejonie ulicy Chemicznej w Siemianowicach Śląskich obejmująca działki Nr 1222/61, 1225/61, 1260/61 oraz 1300/61 w obrębie ewidencyjnym 56 oznaczona jest na rysunku planu symbolem „PP”. Ponadto, na części nieruchomości ustala się w granicach określonych na rysunku planu, strefę „B” – pośredniej ochrony konserwatorskiej podlegającej rygorom w zakresie utrzymania istniejącej substancji kulturowej i wartości przyrodniczych związanych z układem przestrzennym i urbanistycznym oraz dostosowanie do nich charakteru i skali nowej zabudowy. Wszelkie zamierzenia inwestycyjne w granicach tej strefy wymagają uzgodnienia ze Śląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem „PP”, § 5 ust. 1 i 2 planu wyznacza „Obszar przemysłowy” z przeznaczeniem podstawowym pod zakłady produkcyjne, rzemieślnicze, bazy, składy i magazyny określając w ramach przeznaczenia podstawowego następujące zasady zagospodarowania:

- 1) lokalne warunki, zasady oraz standardy kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:
 - a) nieprzekraczalne linie zabudowy od dróg publicznych. Obowiązują zasady ogólne wynikające z przepisów szczególnych w tym względzie,
 - b) maksymalna wysokość budynków – do 15 m liczona od poziomu terenu za wyjątkiem wież technologicznych, które mogą być wyższe,
 - c) maksymalna intensywność zabudowy: 0,5 liczona w granicach działki,
 - d) ustala się minimalny udział zieleni urządzonej (powierzchni biologicznie czynnej) w wysokości 20 %,
 - e) wymagane zabezpieczenie potrzeb parkingowych w granicach działki inwestora. Warunki obsługi komunikacyjnej obszaru: teren należy wyposażyć w drogi dojazdowe, place postojowe i manewrowe o nawierzchni utwardzonej,
 - f) w przypadku wprowadzenia nowych obiektów kubaturowych wymagane rozpoznanie sytuacji geologiczno – górniczej pod kątem oceny zagrożenia powierzchni terenu ze strony starych, nieczynnych wyrobisk górniczych,
 - g) w obrębie zdegradowanych terenów poprzemysłowych przywrócić wartości użytkowych gruntów do stanu poprzedzającego poprzez niwelację terenów i wypełnienie istniejących niecek i zapadlisk gruntami naturalnymi;
- 2) zasady i warunki podziału terenów na działki budowlane:
 - a) podziały terenów na działki w ramach jednej własności mogą dokonywać się w trybie indywidualnym przez właścicieli z uwzględnieniem przepisów w zakresie gospodarki

- gruntami, prawa budowlanego i ustaleń niniejszej uchwały,
- b) podziały terenów na działki wymagające zmienienia granic własności mogą dokonywać się na zgodny wniosek właścicieli lub w trybie ustawy o gospodarce nieruchomościami, prawa budowlanego i winny uwzględniać zasadę dostępności komunikacyjnej i zachowanie innych ustaleń niniejszego planu, a odnoszących się do tego terenu;
- 3) zasady obsługi terenu w zakresie infrastruktury technicznej:
- a) pełne uzbrojenie terenu w urządzenia i sieci infrastruktury technicznej z istniejących sieci miejskich na warunkach technicznych podłączeń uzyskanych od gestorów poszczególnych mediów tej infrastruktury,
 - b) odprowadzenie ścieków poprzez kanalizację miejską do oczyszczalni ścieków,
 - c) ogrzewanie obiektów z sieci ciepłowniczej lub lokalne ogrzewanie elektryczne, gazowe lub olejowe.

Stosownie do § 5 ust. 3 i 4 na terenach PP plan ustala następujące przeznaczenie dopuszczalne uzupełniające:

- 1) lokalizacja sieci i urządzeń infrastruktury technicznej,
- 2) lokalizacja tras i urządzeń komunikacyjnych (drogi dojazdowe, miejsca postojowe, parkingi, place manewrowe itp.),
- 3) zieleń towarzysząca urządzona (zadrzewienia i zakrzewienia).

Funkcje uzupełniające (dopuszczalne) nie mogą zajmować więcej niż 30 % zabudowanej powierzchni na obszarze oznaczonym symbolem PP. Treść wniosku obejmuje uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia kwalifikującego się zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (...) jako punkt do zbierania, w tym przeładunku złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych. (...) W myśl ustawy o odpadach zbieranie odpadów nie obejmuje magazynowania odpadów rozumianego jako czasowe przechowywanie obejmujące wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę lub magazynowanie odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów. W związku z tym oceniając zgodność przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego kwestie te nie są przedmiotem analizy. Zatem ocena nie obejmuje sytuacji czasowego przechowywania i magazynowania odpadów do przetworzenia w sytuacji gdy jest to niezbędne w związku z prowadzeniem na nieruchomości działalności gospodarczej zgodnej z przeznaczeniem terenu ustalonym w planie. Ustawa o odpadach w art. 3 ust. 1 pkt 34 definiuje pojęcie „zbieranie odpadów”. Zgodnie z tą definicją poprzez zbieranie odpadów należy rozumieć gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie nieprowadzące do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i niepowodujące zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów, o którym mowa w pkt 5 lit. b ustawy. Dokonując interpretacji wyżej wskazanych postanowień planu należy mieć na uwadze pozostałe zapisy tego planu. Dokonując oceny zgodności, w pierwszej kolejności należy zatem zwrócić uwagę na definicje pojęć używanych w planie. Zgodnie z § 4 pkt 4 planu pod pojęciem „przeznaczenia podstawowego” należy rozumieć takie rodzaje przeznaczenia, które powinny przeważać na danym obszarze wyznaczonym liniami rozgraniczającymi. Natomiast w § 4 pkt 5 planu wskazano, że pod pojęciem „przeznaczenia dopuszczalnego” należy rozumieć rodzaje przeznaczenia inne niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe. Odnosząc się do części przedmiotowego terenu przeznaczonego pod „Obszar przemysłowy” i poszczególnych kategorii jego przeznaczeń, to zgodnie z § 5 ust. 1 i 2 planu teren ten przeznaczony jest pod zakłady produkcyjne, rzemieślnicze, bazy, składy i magazyny. Jako przeznaczenie dopuszczalne, na tej części nieruchomości plan w § 5 ust. 3 i 4 ustala lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, tras i urządzeń komunikacyjnych (drogi dojazdowe,

miejsca postojowe, parkingi, place manewrowe itp.) oraz zieleni towarzyszącej urządzonej (zadrzewienia i zakrzewienia). Tym samym, przedsięwzięcia w zakresie gospodarowania odpadami obejmującego zbieranie odpadów na terenie o opisanym przeznaczeniu, nie można zaliczyć do żadnej z kategorii przeznaczenia terenu określonego w planie miejscowym, zarówno podstawowego, jak i dopuszczalnego ustalonego w planie dla terenu o opisanym przeznaczeniu i oznaczonym w planie symbolem „PP”. Podkreślenia wymaga, że obowiązujący plan nie reguluje w żaden sposób zasad i standardów zagospodarowania terenów na cele związane z gospodarowaniem odpadami poza określeniem przeznaczenia podstawowego i dopuszczalnego uzupełniającego. Uwzględniając powyższe należy stwierdzić, że przedsięwzięcie jest sprzeczne z § 5 ust. 1, 2, 3 i 4 obowiązującego „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy przemysłowej Srokowice w Siemianowicach Śląskich” uchwalonego uchwałą Nr 254/2003 Rady Miasta Siemianowice Śląskich z dnia 23 grudnia 2003 r. (Dz. Urz. Woj. Śląsk. z 2004 r. Nr 33, poz. 1084). (...) Zgodnie z art. 80 ust.2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – jeśli plan został uchwalony. Dokonano szczegółowej analizy obowiązującego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego stwierdzając, iż: teren planowanego przedsięwzięcia jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. (...) Organ pierwszej instancji po zapoznaniu się ze złożonym wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z wymaganymi dokumentami, w szczególności z kartą informacyjną przedsięwzięcia, orzeka zatem: odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61” w związku z niezgodnością planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. (...)”

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania skarżącej Pani P K, reprezentowanej przez pełnomocnika Panią D P, zawartego w piśmie z dnia 4 kwietnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie z dnia 3 marca 2021r., znak RS.6220.35.2021 o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61, 1300/61”.”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., sprostowanej następnie postanowieniem tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., o treści sentencji: „orzekam odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”.”, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w pierwszej kolejności wskazuje, że z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że stroną w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją jest Skarb Państwa (właściciel działek Nr 825/10 i 826/10, które znajdują się w zasięgu oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia), a organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami jest Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie, oraz Gmina Siemianowice Śląskie (właściciel działek Nr 417/9, 818/4 i 827/10, które znajdują się w zasięgu oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia), której organem wykonawczym jest również Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie.

Z treści zaskarżonej decyzji oraz z akt sprawy wynika natomiast, że organ pierwszej

instancji w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją nie rozważył i nie zbadał czy w sprawie zachodzą przesłanki wyłączenia organu, gdyż stroną w postępowaniu zakończonym wyżej opisaną i zaskarżoną decyzją jest m. in. Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie oraz Gmina Siemianowice Śląskie, której organem wykonawczym jest również Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie – równocześnie organ pierwszej instancji.

Kolegium zauważa, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 9 września 2014r., sygn. akt: II SA/Gl 457/14, wskazał m. in. że: „(...) W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekonanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m. in. Skarb Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej rozstrzygnięciem sprawy albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m. in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji, również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ pierwszej instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 kodeksu postępowania administracyjnego przewidują sytuacje, w których pracownik organu administracji publicznej bądź organ podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzić wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawę w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozważenie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylecia decyzji pierwszoinstancyjnej. (...)” (Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W tym miejscu Kolegium wskazuje, że w świetle postanowień art. 24 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie:

- 1) w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki,
- 2) swego małżonka oraz krewnych i powinowatych do drugiego stopnia,
- 3) osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4) w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2 i 3,
- 5) w której brał udział w wydaniu zaskarżonej decyzji,
- 6) z powodu której wszczęto przeciw niemu dochodzenie służbowe, postępowanie dyscyplinarne lub karne,
- 7) w której jedną ze stron jest osoba pozostająca wobec niego w stosunku nadrzędności służbowej.

Bezspornie w przedmiotowej sprawie Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie jest organem, który w przedmiotowej sprawie orzekał w pierwszej instancji. Jest on również organem wykonawczym i reprezentantem dwóch stron tego postępowania – Skarbu Państwa i Gminy Siemianowice Śląskie – i działa w ich imieniu, w tym składa prawem przewidziane oświadczenia. Zatem w świetle art. 24 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego, jako podmiot reprezentujący stronę postępowania podlega on wyłączeniu z przedmiotowego postępowania dotyczącego wydania inwestorowi decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”. Wyłączenie to następuje z mocy prawa i zbędne jest wydawanie w tej sprawie odrębnego postanowienia. Zgodnie zaś z treścią art. 24 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego wyłączonego pracownik powinien podejmować tylko czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes stron. Wyłączenie Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie z mocy prawa pociąga za sobą również wyłączenie pozostałych pracowników Urzędu Miasta w Siemianowicach Śląskich, którym Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie mógłby udzielić ewentualnego pełnomocnictwa. Ponieważ z akt sprawy wynika, że zaskarżoną decyzją Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r. wydał Pierwszy Zastępca Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie, działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie, zatem decyzja ta jest w istotny sposób wadliwa. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny prawa wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o wyłączeniu pracownika skutkuje wadliwością tych decyzji. W odniesieniu do decyzji nieostatecznej rodzi to możliwość jej zmiany lub uchylecia w postępowaniu odwoławczym, natomiast w stosunku do decyzji ostatecznych – wznowienie postępowania (art. 145 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego; E. Mzyk, Wznowienie postępowania..., s. 19 i n.). (Czesław Martysz, Komentarz do art. 24 kodeksu postępowania administracyjnego, stan prawny: 2010.08.01, Lex).

Powyższe oznacza, że w odniesieniu do postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r. organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie – w toku ponownego rozpatrywania sprawy, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji, uzasadniając odmowę wydania przedmiotowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uzasadnił niezgodnością ww. planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Kolegium zauważa jednak, że owej sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego organ pierwszej instancji nie wykazał w toku postępowania ora nie uzasadnił w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Kolegium zauważa, że z akt sprawy wynika, że inwestor – skarżąca Pani P K, reprezentowana przez pełnomocnika Panią D P – pismem z dnia 9 listopada 2021r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wystąpiła do organu pierwszej instancji z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”.

W treści tego wniosku oraz w dołączonych do niego dokumentach inwestor wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest do punktów do zbierania, w tym przeładunku: a) złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Stanowisko inwestora w tym zakresie potwierdził organ pierwszej instancji w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją.

Z akt sprawy, a w szczególności z dołączonej do ww. wniosku karty informacyjnej przedsięwzięcia z dnia 8 listopada 2021r., wynika, że inwestor funkcjonował na

przedmiotowym terenie w oparciu o wydane zezwolenie na zbieranie odpadów, przy czym w chwili obecnej przewiduje się konieczność zwiększenia powierzchni przeznaczonej do zbierania oraz magazynowania odpadów o dodatkowe części działki ewidencyjnej o numerach: 1225/61, 1260/61 oraz 1300/61 (obręb 0056), na których do chwili obecnej utrzymywany był magazyn pustych kontenerów. Przedsięwzięcie polegać będzie zatem na reorganizacji punktu do zbierania odpadów, zgodnie z aktualnymi uwarunkowaniami prawnymi oraz zwiększeniu powierzchni przeznaczonej do zbierania i magazynowania odpadów w granicach obecnie funkcjonującego punktu. Z treści ww. karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że dotychczasowy sposób użytkowania rozpatrywanego terenu pozostaje analogiczny do działalności objętej wnioskiem, który zainicjował postępowanie w sprawie, a przedmiotem zmiany jest tylko i wyłącznie rozszerzenie terenu przeznaczonego do magazynowania zbieranych odpadów z obszaru na działce ewidencyjnej nr 122/61 o dodatkowe części działek ewidencyjnych nr 1225/61, 1260/61 oraz 1300/61, które dotychczas stanowiły miejsce magazynowania pustych kontenerów. Z treści ww. karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika również, że oprócz zbierania inwestor zamierza magazynować zebrane odpady. Magazynowanie odpadów odbywać się będzie w sposób selektywny, z zachowaniem zasad BHP i przepisów bezpieczeństwa przeciwpożarowego, w sposób nie stwarzający zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi oraz nie powodujący zanieczyszczenia środowiska, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach i ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. Wszystkie odpady będą zabezpieczone przed dostępem osób trzecich i negatywnym wpływem na środowisko. Miejsca magazynowania będą oznaczone kodem i nazwą odpadu. Do tego celu wyznaczona jest strefa z utwardzoną częścią placu. Do gromadzenia odpadów przewiduje się kontenery wielkogabarytowe, w których odpady będą magazynowane w mniejszych pojemnikach, beczkach, big – bagach lub w wybranych przypadkach luzem. Gospodarka zbieranymi odpadami będzie realizowana rotacyjnie, w ilościach nie przekraczających możliwości magazynowych wyznaczonej do tego celu strefy. Odpady będą magazynowane jedynie do czasu nagromadzenia partii odpadów do transportu, która z punktu widzenia ekonomicznego lub organizacyjnego będzie uzasadniona. Po zebraniu odpowiedniej ilości odpady przekazywane będą odbiorcy posiadającemu stosowne zezwolenia na ich dalsze zagospodarowanie.

Z akt sprawy wynika również, że planowana inwestycja planowana jest do realizacji w Siemianowicach Śląskich na działkach ewidencyjnych: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61, do których inwestor ma tytuł prawny.

W toku postępowania zakończono zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji ustalił, iż teren, na którym przewiduje się realizację ww. przedsięwzięcia, znajduje się w granicach obowiązującego Miejscowego plan zagospodarowania przestrzennego dzielnicy przemysłowej Srokowiec w Siemianowicach Śląskich, uchwalony uchwałą Rady Miasta Siemianowic Śląskich Nr 254/2003 z dnia 23 grudnia 2003r. (Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2004r. Nr 33 poz. 1084).

Zgodnie z zapisami ww. planu przedmiotowe przedsięwzięcie planowane jest do realizacji na terenie oznaczonym symbolem: PP – tereny przemysłowe.

Kolegium wskazuje, że w świetle zapisów § 5 ww. planu: „(...)

1. Wyznacza się „Obszar przemysłowy” na terenach oznaczonych na rysunku planu symbolem PP z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod zakłady produkcyjne, rzemieślnicze, bazy, składy i magazyny.
2. Na terenach, o których mowa w ust. 1 ustala się w ramach przeznaczenia podstawowego następujące zasady zagospodarowania:
 - 1) lokalne warunki, zasady oraz standardy kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:
 - a) nieprzekraczalne linie zabudowy od dróg publicznych. Obowiązują zasady

- ogólne wynikające z przepisów szczególnych w tym względzie,
 - b) maksymalna wysokość budynków – do 15 m liczona od poziomu terenu za wyjątkiem wież technologicznych, które mogą być wyższe,
 - c) maksymalna intensywność zabudowy: 0,5 liczona w granicach działki,
 - d) ustala się minimalny udział zieleni urządzonej (powierzchni biologicznie czynnej) w wysokości 20 %,
 - e) wymagane zabezpieczenie potrzeb parkingowych w granicach działki inwestora. Warunki obsługi komunikacyjnej obszaru: teren należy wyposażyć w drogi dojazdowe, place postojowe i manewrowe o nawierzchni utwardzonej,
 - f) w przypadku wprowadzenia nowych obiektów kubaturowych wymagane rozpoznanie sytuacji geologiczno – górniczej pod kątem oceny zagrożenia powierzchni terenu ze strony starych, nieczynnych wyrobisk górniczych,
 - g) w obrębie zdegradowanych terenów przemysłowych przywrócenie wartości użytkowych gruntów do stanu poprzedzającego poprzez niwelację terenów i wypełnienie istniejących niecek i zapadlisk gruntami naturalnymi;
- 2) zasady i warunki podziału terenów na działki budowlane:
- a) podziały terenów na działki w ramach jednej własności mogą dokonywać się w trybie indywidualnym przez właścicieli z uwzględnieniem przepisów w zakresie gospodarki gruntami, prawa budowlanego i ustaleń niniejszej uchwały,
 - b) podziały terenów na działki wymagające zmienienia granic własności mogą dokonywać się na zgodny wniosek właścicieli lub w trybie ustawy o gospodarce nieruchomościami, prawa budowlanego i winny uwzględniać zasadę dostępności komunikacyjnej i zachowanie innych ustaleń niniejszego planu, a odnoszących się do tego terenu;
- 3) zasady obsługi terenu w zakresie infrastruktury technicznej:
- a) pełne uzbrojenie terenu w urządzenia i sieci infrastruktury technicznej z istniejących sieci miejskich na warunkach technicznych podłączeń uzyskanych od gestorów poszczególnych mediów tej infrastruktury,
 - b) odprowadzenie ścieków poprzez kanalizację miejską do oczyszczalni ścieków,
 - c) ogrzewanie obiektów z sieci ciepłowniczej lub lokalne ogrzewanie elektryczne, gazowe lub olejowe.
3. Ustala się następujące przeznaczenie dopuszczalne uzupełniające:
- 1) lokalizacja sieci i urządzeń infrastruktury technicznej,
 - 2) lokalizacja tras i urządzeń komunikacyjnych (drogi dojazdowe, miejsca postojowe, parkingi, place manewrowe itp.),
 - 3) zieleni towarzysząca urządzona (zadrzewienia i zakrzewienia).
4. Funkcje uzupełniające (dopuszczalne) nie mogą zajmować więcej niż 30 % zabudowanej powierzchni na obszarze oznaczonym symbolem PP. (...).

Ponadto, na części ww. nieruchomości ustalono w granicach określonych na rysunku planu, strefę „B” – pośredniej ochrony konserwatorskiej podlegającej rygorom w zakresie utrzymania istniejącej substancji kulturowej i wartości przyrodniczych związanych z układem przestrzennym i urbanistycznym oraz dostosowanie do nich charakteru i skali nowej zabudowy. Wszelkie zamierzenia inwestycyjne w granicach tej strefy wymagają uzgodnienia ze Śląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków (§ 16 planu).

Ponieważ zapisy obowiązującego Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy przemysłowej Srokowiec w Siemianowicach Śląskich, uchwalonego uchwałą Rady Miasta Siemianowic Śląskich Nr 254/2003 z dnia 23 grudnia 2003r. nie regulują w żaden sposób zasad i standardów zagospodarowania terenów na cele związane z gospodarowaniem odpadami poza określeniem przeznaczenia podstawowego i dopuszczalnego uzupełniającego, oceniając zgodność planowanego przedsięwzięcia z ww. planem należy oprzeć się na zapisach określających przeznaczenie podstawowe i

dopuszczalne uzupełniające przeznaczenie terenu.

Kolegium zauważa, że jak wynika z akt sprawy planowane przedsięwzięcie będzie realizowane na terenie oznaczonym w ww. planie symbolem PP – tereny przemysłowe. Zapisy tego planu przewidują, że na tak oznaczonym obszarze podstawowym przeznaczeniem podstawowym terenów jest przeznaczenie ich pod zakłady produkcyjne, rzemieślnicze, bazy, składy i magazyny, a przeznaczeniem dopuszczalnym uzupełniającym: lokalizacja sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, lokalizacja tras i urządzeń komunikacyjnych (drogi dojazdowe, miejsca postojowe, parkingi, place manewrowe itp.), oraz zieleń towarzysząca urządzona (zadrzewienia i zakrzewienia).

Z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji wynika, że organ ten uznał, że planowanego przedsięwzięcia w zakresie gospodarowania odpadami obejmującego zbieranie odpadów nie można zaliczyć do żadnej z kategorii przeznaczenia terenu określonego w planie miejscowym, zarówno podstawowego, jak i dopuszczalnego ustalonego w planie dla terenu o opisanym przeznaczeniu i oznaczonym w planie symbolem „PP”, a tym samym przedsięwzięcie to jest sprzeczne z zapisami § 5 ust. 1, 2, 3 i 4 obowiązującego Miejscowego plan zagospodarowania przestrzennego dzielnicy przemysłowej Srokowiec w Siemianowicach Śląskich, uchwalonego uchwałą Rady Miasta Siemianowic Śląskich Nr 254/2003 z dnia 23 grudnia 2003r.

W ocenie Kolegium stanowisko organu pierwszej instancji jest w tym zakresie błędne i niczym nieuzasadnione. Zdaniem Kolegium zapisy przywołanego § 5 ww. Miejscowego plan zagospodarowania przestrzennego dzielnicy przemysłowej Srokowiec w Siemianowicach Śląskich, uchwalonego uchwałą Rady Miasta Siemianowic Śląskich Nr 254/2003 z dnia 23 grudnia 2003r. nie świadczą o niezgodności planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w każdym razie organ pierwszej instancji niezgodności tej nie wykazał.

Bez wątpliwości z akt sprawy wynika, że inwestor – skarżąca Pani P K, reprezentowana przez pełnomocnika Panią D P – pismem z dnia 9 listopada 2021r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wystąpiła do organu pierwszej instancji z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”, polegającego na reorganizacji punktu do zbierania odpadów, zgodnie z aktualnymi uwarunkowaniami prawnymi oraz zwiększeniu powierzchni przeznaczonej do zbierania i magazynowania odpadów w granicach obecnie funkcjonującego punktu. Zatem inwestor w ramach planowanego przedsięwzięcia zamierza zbierać odpady i magazynować je na ww. terenie.

Przy czym, co jest niezwykle istotne, taką działalność prowadzi on na ww. terenie w oparciu o posiadane dotychczas zezwolenie na zbieranie odpadów. Kolegium w tym miejscu zwraca uwagę, że organ pierwszej instancji nie dopatrył się niezgodności dotychczas prowadzonej na tym terenie działalności, polegającej na zbieraniu odpadów i w tym zakresie w dniu 10 lipca 2017r. wydał decyzję Nr RS.6233.31.2017, zezwalającą na taką działalność, przy czym ww. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dzielnicy przemysłowej Srokowiec w Siemianowicach Śląskich, uchwalony uchwałą Rady Miasta Siemianowic Śląskich Nr 254/2003 z dnia 23 grudnia 2003r., w dacie tej już obowiązywał.

Zatem, przy przywołanych powyżej zapisach Miejscowego plan zagospodarowania przestrzennego dzielnicy przemysłowej Srokowiec w Siemianowicach Śląskich, uchwalonego uchwałą Rady Miasta Siemianowic Śląskich Nr 254/2003 z dnia 23 grudnia 2003r., w ocenie Kolegium nie można uznać, że argumentacja przedstawiona przez organ pierwszej instancji świadczy, że planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z zapisami § 5 tego planu.

W ocenie Kolegium taka niezgodność planowanego przedsięwzięcia z zapisami § 5 ust. 1 tego planu nie występuje i planowane przedsięwzięcie, będące rozszerzeniem

prowadzonej już na tym terenie działalności, jest co do zasady zgodne z zapisami § 5 ust. 1 tego planu

Z uwagi na powyższe, w ocenie Kolegium, na chwilę obecną organ pierwszej instancji nie wykazał niezgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy przemysłowej Srokowiec w Siemianowicach Śląskich, uchwalonego uchwałą Rady Miasta Siemianowic Śląskich Nr 254/2003 z dnia 23 grudnia 2003r. W szczególności przedsięwzięcie to nie jest niezgodne z zapisami § 5 tego planu, co wyżej Kolegium wskazało. Tym samym Kolegium na chwilę obecną nie podziela poglądu organu pierwszej instancji w tym zakresie, a w takiej sytuacji odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61”, jest nieuzasadniona na obecnym etapie postępowania i co najmniej przedwczesna.

Z uwagi na powyższe zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany do usunięcia tego uchybienia i dokonania prawidłowych ustaleń w sprawie, biorąc przy tym pod uwagę, że wydając w dniu 10 lipca 2017r. wydał decyzję Nr RS.6233.31.2017, zezwalającą na zbieranie odpadów dla inwestora, takiej niezgodności z planem nie zauważył.

W tym miejscu Kolegium wskazuje, iż w orzecznictwie sądowym zwraca się uwagę, iż wykładnia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, powinna odbywać się według tych samych zasad, jakie mają zastosowanie wobec innych aktów prawnych, a podmiotami uprawnionymi do jej dokonania są organy administracji i sądy administracyjne. Poza wypadkami, gdy rozumienie przepisów nie budzi wątpliwości, do interpretacji postanowień planu stosuje się więc metody właściwe dla wykładni aktów normatywnych (tak m.in.: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w z 12 października 2011r., sygn. akt: IV SA/Po 259/11 oraz Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 15 lipca 2016r., sygn. akt: II OSK 2775/14). W przypadku zatem, gdy interpretacja postanowień planu jest konieczna, powinna być dokonana z uwzględnieniem wykładni językowej (poprzez odkodowanie norm prawnych na podstawie znaczenia wyrazów i wyrażeń zawartych w treści aktu prawnego, przy uwzględnieniu zasad gramatyki i składni językowej oraz zasad logiki), celowościowej i systemowej, mającej na względzie cel uregulowania i analizującej znaczenie zapisu planu zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem pozostałych postanowień tego aktu prawnego (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 10 listopada 2010r., sygn. akt: II SA/Gd 408/10). Przyjmuje się, że w pierwszej kolejności przy interpretacji zapisów planów miejscowych zastosowanie znajdzie wykładnia językowa. A gdy uzyskane na jej podstawie rezultaty będą niewystarczające do kwalifikacji faktów oraz ustalenia normatywnych konsekwencji tej kwalifikacji, dopuszczalnym jest stosowanie innych reguł wykładni prawa. Okolicznością uzasadniającą odejście od sensu językowego przepisu jest przede wszystkim taki przypadek, gdy wykładnia językowa prowadzi do rozstrzygnięć, które w świetle powszechnie obowiązujących wartości mogą być uznane za rażąco niesłuszne lub niesprawiedliwe lub gdy sens językowy jest ewidentnie sprzeczny z fundamentalnymi wartościami konstytucyjnymi (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z 28 czerwca 2011r., sygn. akt: II SA/Lu 314/11). Przy wykładni postanowień miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy bowiem mieć na względzie maksymalną ochronę uprawnień właścicielskich (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z 8 lutego 2013r., sygn. akt: II SA/Po 1006/12). Plan miejscowy upoważnia zaś jedynie do takiego rozstrzygnięcia, jakie wyraźnie wynika z jego treści tekstowej i graficznej. Wszelka rozszerzająca wykładnia planu na niekorzyść właścicieli nieruchomości byłaby sprzeczna z konstytucyjną zasadą ochrony prawa własności i stanowiłaby naruszenie ustaleń tego planu (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z

22 lutego 2011r., sygn. akt: II OSK 353/10). Ponadto, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 2 lutego 2006r., w sprawie o sygn. akt: II OSK 490/05: „Zgodnie z zasadą „złotego środka”, odzwierciedlającą najlepiej istotę konstytucyjnej ochrony prawa własności, postanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie powinny być interpretowane w sposób nadmiernie ograniczający prawa właściciela, ani w sposób nadmiernie rozszerzający istniejące ograniczenia praw właścicielskich, tak aby nie naruszało to istoty prawa własności”.

W świetle powyżej zaprezentowanego stanowiska orzeczniczego sądów administracyjnych i w oparciu o stan faktyczny sprawy, a także obowiązujące przepisy prawne organ odwoławczy stwierdza, że analiza zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, nie została przez organ pierwszej instancji dokonana w sposób wyczerpujący – co wyżej już zostało wskazane. Nie ujawniono bowiem w sposób przekonujący i świadczący o rzetelności prowadzonego postępowania dokonanej analizy motywów, którymi kierował się organ pierwszej instancji odmawiając wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację planowanego przedsięwzięcia w tej konkretnej sprawie, w oparciu o przedstawione przepisy. Wywód zawarty w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie wykazuje zdaniem organu odwoławczego w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości niezgodności planowanego przedsięwzięcia z treścią postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jeżeli bowiem przepisy ustawy jako zasadę przewidują wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania, a odmowa wydania tej decyzji została potraktowana przez ustawodawcę jako wyjątek, to w przypadku stwierdzenia niezgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, niezgodność ta powinna zostać wykazana ponad wszelką wątpliwość. Zgodnie bowiem z zasadami wykładni przepisów prawnych, przepis o charakterze wyjątku podlega interpretacji ścieśniającej.

Nadto organ pierwszej instancji odstąpił od przystąpienia do badania meritum sprawy z uwagi na fakt wystąpienia w jego ocenie niezgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Wskazać należy, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 24 listopada 2017r., sygn. akt: IV SA/Wa 1743/17 (Lex Nr 2473723) trafnie podkreślił, że zasadnicze znaczenie dla tej kategorii spraw administracyjnych ma bezspornie zapis art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, w myśl którego właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Z powołanego przepisu wynika wymóg zgodności z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jest to podstawowe kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedynie stwierdzenie zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem, uprawnia organ administracji publicznej do wydania decyzji pozytywnej, po spełnieniu pozostałych wymogów wynikających z ustawy. A contrario, jeżeli przedsięwzięcie naruszałoby przepisy zawarte w planie miejscowym, organ byłby zobligowany do odmowy wydania wnioskowanej decyzji. Ocena zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego należy do organu wydającego decyzję i winna być dokonywana już na etapie wstępnym postępowania. Procedowanie co do meritum, w sprawie potrzeby ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia niezgodnego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, staje się bezprzedmiotowe. Wydawana jest wówczas decyzja odmowna. Z uwagi jednak na okoliczność, iż ocena zgodności planowanego zamierzenia inwestycyjnego z planem zagospodarowania przestrzennego okazała się w przedmiotowej sprawie przedwczesna – organ pierwszej instancji nie zbadał tej w kwestii zgodnie ze standardami postępowania dowodowego wyznaczonego zasadą prawdy obiektywnej, całe postępowanie administracyjne w sprawie, to

jest etap wstępny, jak również badanie co do meritum – w przypadku stwierdzenia zgodności zamierzenia inwestycyjnego z planem zagospodarowania przestrzennego, musi być przeprowadzone od początku. Innymi słowy, z uwagi na błędną i przedwczesną ocenę tzw. kwestii wstępnej organ pierwszej instancji nie rozpoznał sprawy co do istoty.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w pełnym zakresie i w sposób prawidłowy czym naruszył art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Wskazać także należy, że organ administracji publicznej jest obowiązany do zebrania całego materiału dowodowego. Na organie ciąży obowiązek podjęcia wszelkich niezbędnych kroków dla ustalenia tej podstawy w sposób najbardziej zbliżony do jej rzeczywistej wysokości, a zatem nie może on przyjmować za podstawę swoich rozstrzygnięć ustaleń dowolnych lub przypadkowych (zob.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 1985r., sygn. akt: III SA 601/85). Organ administracji publicznej jest obowiązany rozpatrzeć cały materiał dowodowy. Oznacza to więc, że organ jest obowiązany rozpatrzeć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz że powinien rozpatrzeć te dowody w ich wzajemnej łączności. Rozpatrując materiał dowodowy organ administracji publicznej nie może pominąć jakiegokolwiek przeprowadzonego dowodu ani też uwzględnić dowodu, którego nie ma w aktach sprawy. Według wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1994r., sygn. akt: III ARN 55/94, „Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całości materiału dowodowego (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego), a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści (art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego).” Kolegium przypomina, że obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą w kodeksie postępowania administracyjnego zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego). By swobodna ocena dowodów nie przerodziła się w samowolę musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, i po pierwsze opierać się na materiale dowodowym zebranym przez organ. Kolegium podnosi również, że organ administracji publicznej jest obowiązany rozpatrzeć cały materiał dowodowy. Oznacza to, że organ ten jest obowiązany rozpatrzeć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz że organ powinien rozpatrzeć te dowody w ich wzajemnej łączności. Rozpatrując materiał dowodowy organ administracji publicznej nie może pominąć jakiegokolwiek przeprowadzonego dowodu. Dokonując oceny dowodów winien w sposób niebudzący wątpliwości wskazać przesłanki, którymi kierował się podejmując rozstrzygnięcie. Organ powinien dokonać oceny zebranego w postępowaniu materiału dowodowego w tym przyjętego stanu faktycznego oraz wskazać z uzasadnieniem, którymi ustaleniami kierował się przy wydawaniu decyzji, a które okoliczności jako nieistotne pominął.

Z uwagi na powyższe zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany do usunięcia tego uchybienia i dokonania prawidłowych ustaleń w sprawie.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji w toku postępowania naruszył przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z tym naruszeniem art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu. Kolegium zauważa, że orzekając w sprawie organ pierwszej instancji nie dał szansy stronie – wnioskodawcy, na taką modyfikację wniosku, która uwzględniałaby argumentację organu pierwszej instancji w tym zakresie. Organ pierwszej instancji niewątpliwie naruszył tym samym przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie bowiem do treści § 1 tego artykułu, w postępowaniu

wszczętych na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony – co miało miejsce w tym zakresie. Przepisy art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu stosuje się. Z kolei zgodnie z § 2 tego artykułu, w terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1.

Przytoczony wyżej przepis stanowi uszczegółowienie zawartej w art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, a konkretnie wynikającego z niej obowiązku umożliwienia stronie wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Na organ nałożony został dodatkowy obowiązek polegający na wskazaniu stronie zależnych od niej przesłanek, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z jej żądaniem (por. F. Elżanowski (w:) R. Hauser, M. Wierzbowski (red.), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 4; str. 624). Przyjęte w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego rozwiązanie wzmacnia gwarancje pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy przez ukierunkowanie czynności strony dla ustalenia stanu faktycznego sprawy. Organ obowiązany jest bowiem poinformować stronę o np. spełnieniu przesłanek, od których przepis prawa materialnego uzależnia nadanie uprawnienia, zwolnienia z obowiązku. Przepis ten umożliwia stronie przedłożenie dodatkowych dowodów w celu wykazania spełnienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony (por. B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 16; 508-509). Odnotować też należy, że ratio legis dodanego do kodeksu postępowania administracyjnego ustawą z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) przepisu art. 79a jest zmobilizowanie organów administracji do wnikliwego badania merytorycznej treści żądań strony na wszystkich etapach postępowania wszczętego na żądanie strony i zapobieganie sytuacjom, w których strona dysponuje dodatkowymi dowodami na okoliczności istotne dla wykazania zasadności jej żądania albo może je łatwo uzyskać, a z powodu braku odpowiedniej wiedzy o potrzebnych dowodach bądź o sposobie oceny wcześniej przedstawionych dowodów – nie korzysta z takiej możliwości. Może to zapobiec wydaniu negatywnego rozstrzygnięcia w sprawie oraz zaskarżeniu decyzji przez stronę i przedstawieniu tych dodatkowych dowodów dopiero na etapie postępowania odwoławczego. W tym kontekście niewystarczające jest informowanie strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (por. uzasadnienie projektu ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r., Sejm VIII kadencji, druk sejmowy Nr 1183, dostępny na stronie internetowej Sejmu RP www.sejm.gov.pl). Powiązanie konstrukcji obowiązku przewidzianego w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego z obowiązkiem ustanowionym w art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego wyraża się, po pierwsze, poprzez jednoczesną ich realizację w jednym zawiadomieniu kierowanym do strony, a po drugie - poprzez ustanowienie jednolitego terminu do zajęcia przez stronę stanowiska zarówno w kwestii zgromadzonego materiału dowodowego, jak i informacji organu sformułowanej na podstawie art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 1 lutego 2018r., sygn. akt II SA/Po 975/17 i powołane tam piśmiennictwo, dostępny na stronie internetowej Centralnej Bazy Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Tym samym stwierdzić należy, że w trakcie postępowania organ pierwszej instancji naruszył zasady postępowania administracyjnego, a w szczególności wcześniej już

przytoczone art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego, co wyżej zostało już przedstawione.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien ww. kwestie dogłębnie wyjaśnić.

W świetle powyższego również uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada przepisom prawa. Nie zawiera ono bowiem prawidłowego uzasadnienia faktycznego w którym zostałyby przedstawione motywy wydanego rozstrzygnięcia i w którym zostałyby wskazany i oceniony całościowo materiał dowodowy zebrany w sprawie ani prawidłowego uzasadnienia prawnego decyzji i przez to nie może ono zostać uznane za prawidłowo sporządzone. Organ pierwszej instancji naruszył tym samym przepis art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie do treści art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej; zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ pierwszej instancji nie dopełnił wymogów prawidłowego uzasadnienia decyzji, czym naruszył ww. przepis prawa.

Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej konieczne jest zwłaszcza w kontekście zasady ogólnej postępowania administracyjnego ujętej w art. 11 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z treścią tego przepisu organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Kolegium przypomina również, że zgodnie z treścią art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a w myśl art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Działanie organu pierwszej instancji w tym zakresie wskazuje na naruszenie ww. zasad.

Kolegium zauważa także, że w podstawie prawnej zaskarżonego postanowienia organ pierwszej instancji wskazał m. in. art. 104 kodeksu postępowania administracyjnego nie precyzując jednak, która z jednostek redakcyjnych ww. przepisu znajdzie zastosowanie w przedmiotowej sprawie. Poprzez błędne oraz niepełne wskazanie podstawy prawnej organ pierwszej instancji naruszył zatem art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 kwietnia 1999r., sygn. akt: III SA 8192/98, wskazał, że: „(...) Podstawa prawna decyzji administracyjnej musi być powołana dokładnie, a więc ze wskazaniem mających zastosowanie w sprawie przepisów zarówno prawa formalnego, jak i materialnego, wraz z powołaniem źródeł jego publikacji. Decyzja, w której nie podano podstawy prawnej, jest wadliwa, nawet jeśli taka podstawa prawna w rzeczywistości istnieje.” (Lex Nr 46242). Ten sam Sąd w wyroku z dnia 10 października 2007r., sygn. akt: II GSK 177/07, wskazał, że: „(...) Podstawa prawna decyzji administracyjnej musi być powołana dokładnie, a więc ze wskazaniem mających zastosowanie w sprawie przepisów prawa materialnego i formalnego, wraz z podaniem źródeł jego publikacji. W sytuacji gdy dany artykuł dzieli się na kilka ustępów, podzielonych również na litery, brak wskazania który z ustępów tego przepisu znajduje w sprawie zastosowanie, narusza ten wymóg (...)” (Lex Nr 399157).

Kolegium zauważa również, że w podstawie prawnej zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji błędnie wskazał § 3 ust. 1 pkt 82 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,

gdyż przepis ten nie znajdzie zastosowania w sprawie. Planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61 i 1300/61” w świetle zapisów ww. rozporządzenia zaliczone zostało do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 83 tego rozporządzenia, to jest punkty do zbierania, w tym przeładunku: a) złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany również do usunięcia tego uchybienia.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy. Przy czym w pierwszej kolejności organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy, w ramach czynności niecierpiących zwłoki, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy. Następnie w trakcie ponownie prowadzonego postępowania organ pierwszej instancji winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym przez Kolegium. W trakcie postępowania powinien zapewnić stronom i ich pełnomocnikom czynny udział we wszystkich czynnościach w sprawie. W dalszej kolejności powinien zaś, w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania, wydać rozstrzygnięcie w sprawie – biorąc pod uwagę brzmienie przepisu prawa materialnego lub procesowego, w oparciu o który wyda rozstrzygnięcie. W oparciu o dokonane ustalenia dowodowe powinien wydać rozstrzygnięcie zawierające wszystkie prawem wymagane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. W wydanym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji winien również wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania a także prawidłowo określić podstawę prawną orzeczenia. W trakcie ponownego badania sprawy winien przeanalizować wszelkie uwagi podnoszone przez odwołującą się stronę i rozważyć je w wydanej przez siebie decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania skarżącej Pani P K, reprezentowanej przez pełnomocnika Panią D P, zawartego w piśmie z dnia 4 kwietnia 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie z dnia 3 marca 2021r., znak RS.6220.35.2021 o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Realizacja punktu do zbierania odpadów planowanego do zrealizowania w granicach miasta Siemianowice Śląskie obręb 0056, na działce ewidencyjnej: 1222/61, 1225/61, 1260/61, 1300/61”.”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r.,

sprostowanej następnie postanowieniem tego organu Nr RS.6220.35.2021 z dnia 17 marca 2022r., w sprawie sprostowania z urzędu oczywistej pomyłki pisarskiej w decyzji Nr RS.6220.35.2021 z dnia 3 marca 2022r., Kolegium zauważa, że w znacznej części podzieliło argumenty odwołującej się strony (obecnie skarżącej), zawarte w ww. odwołaniu. Przy czym podniesione w odwołaniu argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania, Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w odwołaniu na tym etapie postępowania byłoby wkroczeniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie. Ustosunkowanie się do nich w postępowaniu odwoławczym oznaczałoby wkroczenie w kompetencje organu pierwszej instancji.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1634 z późn. zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1634 z późn. zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Koziara
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Zenon Goik
(na oryginale właściwy podpis)

Otrzymują:

- 1) Pani D P – pełnomocnik Pani P K, przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: K P, z siedzibą w Dąbrowie Górniczej
Adres dla doręczeń:
- 2) Pani P K, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: K P, z siedzibą w Dąbrowie Górniczej
- 3) Strony postępowania – zawiadomienie w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego:
- 4) Prezydent Miasta Siemianowice Śląskie
ul. Jana Pawła II 10; 41 – 100 Siemianowice Śląskie
- 5) aa